

C l a u d i u B î n d i u
EDUCAȚIA LUI ISUS

EDUCAȚIA LUI ISUS

Claudiu Bîndiu

Copyright © 2011 Editura **ALLFA**

C l a u d i u B î n d i u

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BÎNDIU, CLAUDIU

Educația lui Isus / Bîndiu Claudiu. – București :
ALLFA, 2011

ISBN 978-973-724-386-7

821.135.1-1

EDUCAȚIA LUI ISUS

Toate drepturile rezervate Editurii **ALLFA**.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată

fără permisiunea scrisă a Editurii **ALLFA**.

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate
editurii.

All rights reserved. The distribution of this book outside

Romania, without the written permission of **ALLFA**,

is strictly prohibited.

Copyright © 2011 by **ALLFA**.

poezii

Editura **ALLFA**: Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

Distribuție: Tel.: 021 402 26 30; 021 402 26 33

Comenzi: comenzi@all.ro

www.all.ro

Redactare: xxxxxxxxxxxx

Tehnoredactare: Liviu Stoica

Corectură: xxxxxxxx

Design copertă: Alexandru Novac

EDITURA ALLFA

Unde sunt timpurile
în care oamenii mergeau pe pământ
culegeau flori
într-un ritm lent
după care se retrăgeau pentru rugăciune ?

Timpurile acelea nu se-întorc
în memoria colectivă a omenirii.
Drept care, din când în când,
mari mulțimi se calcă în picioare
spre a-i săruta sfântului
un police inventat dintr-un os de câine.

Când, la Ur, se alege zeul,
se face conciliu,
acolo, la Ur, nu e nevoie
ca patriarhii să fie închiși
sau înfometați
ca să facă alegerea corectă.
Dacă au îndoieli
pot suna un prieten,
o singură dată și doar pentru 30 de secunde,
timp în care au voie să spună: culoarea
 părului, culoarea ochilor și ținuta generală a
 zeului.
Când, în cele din urmă, se votează,
este ales ca zeu
mereu
cel care a avut discursul clasic despre adopția
 copiilor săraci
și combaterea bolilor sexuale.
La Ur alegerea zeului durează mult mai puțin
 decât un concurs de frumusețe.

Steaua care ieri strălucea –
n-am mai văzut-o.
Soarele care ieri lumina –
nu l-am mai văzut.
Mielul care ieri păștea
a murit de singurătate.
În jur nu existau îngeri care să contabilizeze
 starea lucrurilor,
așa că singur am purces la drum fără toiag.
Pădurile dispăruseră,
iar sfinții se plimbau amețiți în automobile
 luxoase cu miros de molid
și dintr-odată nu i-am mai văzut.

Dacă Isus stă singur,
Atunci nu are cine să-l consoleze.
Poate Simon Pescarul, cu un gest larg,
poate Maria Magdalena, cu păru-i lung și
negru,
sau Tatăl poate,
într-un gest de revenire din plictiseală.

Dar dacă Isus nu e singur?

Mai stau uneori pe marginea stelei
în spate se ridică un orizont roșiatic
al celor singuri
al celor păcătoși.

Sfinți voiajori mă trag de mână
și mă îndeamnă spre Rai.

Acolo înțeleg că nu e nimeni –
au fugit cu toții în Iad, urmare a reclamei
promovate de personaje plutitoare.

Pe spinarea cămilei,
pe marginea prăpastiei,
dansează amețiți dervișii.

Cad pe rând, unul după altul,
pe spinarea cămilei.
Aceasta nu se mișcă și nu amețește,
rând pe rând se rotește cu fiecare,
până ce cad
pe marginea prăpastiei.
De-acolo sunt luați și mântuiți cumva,
așa amețiți cum sunt.

Noaptea, fără lumină,
vulturul țipă.
Prometeu șiretul a fugit de pe stâncă.
Și-a luat ficatul cu el
încercând să-l regenereze cu mâncăruri
nesănătoase.

Dimineața se întoarce spășit,
încercând o poziție mai comodă.

Cumva necooperant, ficatul îl trage spre partea
dreaptă,
în afara cadrului prescris de zei.

Ziua, fără lumină,
Vulturul țipă.

Priviți în sus –
cerul a fost albastru.
priviți în jos –
pământul a fost albastru.
Priviți spre nord –
eu am fost albastru.

Eu și privirea mea albastră.

Acolo, în sud, cerul este albastru,
pământul este albastru,
nordul este albastru.
Acolo unde a rămas privirea mea.

Herod se apleacă și ucide pasărea.
Isus se apleacă și o învie.
Herod se apleacă și ucide iepurele.
Isus se apleacă și îl învie.
Herod se apleacă și ucide un cal, propriul cal.
Isus se apleacă și îl învie.
Herod se apleacă și își ucide fiii.
Isus se apleacă și învie pasărea.

Când ne-am adunat
pentru a vedea încoronarea regilor Franței
i-am aliniat pe toți
spre a alege unul.

Normanzii au lipsit de la întâlnire,
în joacă au trecut înot marea,
iar unii chiar au câștigat concursul,
lepădându-se de titlul de duce.
Chiar și așa,
în cele din urmă,
după probe riguroase,
s-a decis alegerea regelui.
La Saint-Denis, legat la ochi,
am ales un rege, la întâmplare, din mulțime.
I-am tăiat aripile și l-am botezat simplu:
Regele Soare.

În fiecare bărbat striga un copil
care încerca să iasă spre a deveni înger.
Unii chiar reușeau să zboare până ce erau
săgetați și cădeau murmurând îndemnuri de
luptă.

Pe scutul galben, cei răpuși deveneau blazon.

În fiecare bărbat se zbătea un copil
Care încerca să iasă înaintea îngerului.